

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Palamós 10 de Novembre de 1928.

ANY II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Soc vell...!

El sol brilla esplendorós, després d'haver esquincat la plombosa mortalla qu'els núvols teixien al seu entorn, els quals corren, fugen, per els immensos camps de l'horitzó, per la part de sol ixent, com un exercit de soldats vençuts; i com avergonyits de llur derrota, sembla que per moments forcin llur carrera adalera-da, sense poder evitar, però, que el gènit de la llum, en el apoteosis del seu triomf, els persegueixi i atrapi, amb una mirada de reüll, rublerta d'odi, i que recubreix de tons sagnants als fugitius.

La petita vila está de festa... La tenora refila, i desgrana en la plaça les seves tonades, tonades de dolçor. Ça i llá, les rodonos, ballen en bona pau i armonia, seguint el ritme de la dansa. Com se reflexa aquí l'amor per les tradicions de la terra! Que és bell aquest companyerisme que neix sota les tonades que foragiten amb la puresa de llur símbol, tot interès baix i malsá! I mentrestant s'estrenyen les mans i onejen airosament les anelles, anelles d'aquesta cadena daurada qu'és diu tradició, s'ou baix, baixet, confonent-se amb les melodies, la veu del ballador, que rígit i seriós, com si complís un deure, desfá la dansa, amb ritme, pausat igual que un autómata: «Trenta un, trenta dos. . . .»

Sentat en el pedrís, a la porta de la seva caseta, hi ha un vellet. En els seus cabells, i en sa barba, qu'el suau oreig mou lleument, s'hi ha anat acumulant poc a poc la neu dels anys. Es diria qu'aquell cos no té vida, si no fós per els moviments gairebé imperceptibles dels llavis esblaimats, que també segueixen el

ritme de la dansa. Que passa per aquell cervell? Que oviren aquells ulls que resten extàtics com si ja haguessin perdut la llum i el color?

Poc a poc el seu rostre s'anima. Ell gaudeix, sí, gaudeix al veure aquella gent, aquella munió de minyons i minyones, que desfan la dansa, i l'encanten amb llur alegre xerroteig... Sa faç resta uns moments rablerta de doïcesa, crec jo, per el benestar que brolla de tot aquestos pensaments. Aquells cércols, li remembren la seva joventut, l'edat en que tot són il·lusions, en que tot és esperança perquè floreix en el nostre cor una primavera, qu'apar no será gelada mai per la fred d'una tardor; aquells jorns que són com un missatge de joia, com el próleg d'un fruit etern, però que s'esvaeixen tan prompte! Li porten al magí aquelles tonades, la figureta grácil d'una donzelleta, qu'endiumentjada, amb una rosa a cada galta, de llavis sagnants com si les roselles i clavells s'haguessin desenyit al seu bés, saltava al seu costat amb les seves manetes entre les d'ell, bo i dirigint-li mirades, qu'eren el foc de llur idil·li; d'aquella donzelleta qu'era l'estel qu'el menava per el tendre camí de l'amor; encara li sembla oure, entre els sons de la dansa, la seva veu argentina, el cascabell de ses rialles, i el murmull amorosívol i acaronador de les seves converses. Li remembra aquell jovent, que veu saltar animós, la braó qu'el seu pit també cobejava, i qu'els anys, com un estol d'ocellets que passen sobre l'ànima, han anat afeblint, emportant-se cada un d'ells, una engruna en les seves ales. Li porta davant d'els ulls, aquell espectacle, la visió del fillet que la Mort s'emportá; aquell fillet que tot just començava a proferir les primeres paraules, però que ja saltirone-

java rialler sobre els genolls del seu pare, al oure la nostra música, perquè dintre el seu infantívol albir, sentia ja l'amor per les coses nostres. Pensa al. . . .

El vellet s'ha aixecat. . . El seu rostre queda amarant d'una expressió qu'és una barreja de tendresa i de tristor; i a on s'hi endevina un desig immens. Ell sent també qu'el cor li salta a dintre el pit, que li fuig vers aquells ércols; sent que l'esperit li torna la força de la juventut. . . Tot ell tremola, vol fer un pas i veu qu'és feble!; i en seus ulls hi perleja una llàgrima, mentre els llavis tremolosos i esblaimats, escupen amb dolor, més que no diuen: «Soc vell!»

EL COMTE RAÚL

ELS "PERA"

Els «pollos-pera» els trobareu arreu on aneu, per tot es donen a coneixer. Generalment, se us mostraran isolats; on sol veure's alguna colla és a les Rambles; aquesta via tan concorreguda que durant el dia i a cada hora determinada, fins de nit, té el seu clàssic aspecte diferent i que enclou els tipus més variats que podeu imaginar. En queden pocs dels típics emblanquinadors i mossos de corda; sembla que s'allunyin de les Rambles. Ara estan gairebé invadides pels «pera».

De «pera» se'n pot ésser parcial o totalment, ja sigui en el vestir, caminar, parlar, procedir, etc. o tot alhora. Un bon «pera» passeja tots els moments que té lliures per les Rambles, a que el vegin i marcar; fuma anglés i, si ho resisteix, té preferència per la pipa, autèntica de raça; porta el capell decantat, a més no poder, i l'ala tota tirada avall, obligant-lo, a gust, a posar-se una orella dins com si es tractés d'un manyoc de cabells més; vesteix americana estil jaqueta, és a dir, curta i creuada, lluint en el trauc de la solapa una primera marca d'auto, que canvia quan se'n procura una altra que representi un cotxe de preu superior, i pantalons exrenadament amples, que li tapin les sabates, xates i de color extravagant, i no li permetin ensenyar els mitjons, estil pell de liangardaix; va complementat per una canyeta, ja de Java o Biarritz, la que vincla continuament fent-la picar a terra, com anunciant el seu pas amb el soroll produït.

Camina tivat, pas petit, amb el cap una miqueta inclinat en el mateix sentit que'l barret, fent «pose», i si va sense bastó, el vaivé dels brassos el fa darrera del seu cos, com si l'ofengués veure-se'ls davant, lo

que li dóna una posició encararada i de subjecte mecànic.

En aquest temps i ja fins l'estiu vinent, la seva companyia inseparable és la trinxera, aquesta prenda tan pràctica com antiestètica i és el «pera» qui ha tret la moda, imprescindible per a tot elegant, de portar-la quant més bruta i arrugada millor. A l'estrenar-la, continuament està cercant una taca imborrable per a poder-la lluir després i el veureu arrambar-se als frens dels tramvies, als esquixs bruts dels «busos», als homes de la manguera i a les motos dels amics.

El seu parlar, però, és lo que més els delata. Encara que generalment els «pera» són joves d'uns disset a vint anys, aixó és, sortits del col·legi i carregats de pretensions més que de ciència, essent molt comptats els de més edat puix el servei militar els posa a tó, no es deixa entreveure per a res el seu recent contacte amb els llibres. Són els «pera» els de les paraules insulses però alisonants, clavades sense mirament, i acceptades sense compte pels mateixos que formen la colla «peral», quins troben bones totes les extravagàncies que qualsevol membre suggereixi, i així els sentireu a tothora amb les corrents de «colossal», «fenomenal» «piramidal», «brutal», «bestial» i altres d'igual terminació. Ells s'anomenen de «pato», «ganso», «caribe», «burro», «idiota» i altres, amb els catalans de «ánec», «ase», «sotrac», «ximple», «pessiga», «cavall» etc.; però sempre amb la preferència pels noms d'animal. Sols els «pera» armen la «caraba» allí on van i l'organitzador és la «oca»; la colla és la «caravana» i en tot el seu enraonar són cultivadors d'aquestes parauletes que ni ells, en la seva vanitat d'aspecte diferencial, saben d'on les han tret. Presumeixen molt bé d'auto, naturalment imaginari, i vos parlaran d'es ius passats a les platjes del Nord, contant-vos graciosament els incidents del retorn en el «seu» auto, quan no s'han mogut de Tona o de Centelles retornant en autómibus en lloc del tren.

Així són els «pera» al carrer, i l'únic fré que poden tenir és la família. Al tornar de les seves «corridas», abans d'entrar a casa es posen el barret com cal, col·loquen el cinturó a la trinxera (quin s'havien tret per a semblar més «trinxa»), se la habillen bé i deixen al defora els aires d'autómata que els governava. Si no fos per la oposició de la família, portarien els cabells a la romana (moda que no tingué éxit un parell d'anys enrera) i les corbates i camises més llampants que trobessin. El seu disgust és quan, amoinats els de casa seva per les innombrables taques de la trinxera, li porten a la tintoreria, i freturós espera el retorn, ja neta, tornant-li l'alegria si qualche taca greixosa o d'oli cremat, de motor, no se'n ha anat; per a ell aque-

lla taca és una condecoració que sens dubte envejaran els demés "pera".

I davant d'aquests tipus que sols cuiden de la seva persona i de divertir-se, pagant els de llur casa, creient que la vida els serà sempre igual, sense tenir preocupació de cap mena per a procurar-se un medi exclusiu dintre una casa o bé del tot independent; que escolten les observacions i consells, no sobre la seva manera de viure, sinó sobre el treball que més endavant els haurà de sostenir, com qui sent ploure, repetint les mateixes distraccions i errors, acabant la paciència de qui ha de tractar-los, no podeu més que pensar: On anirem si és aixís el jovent que puja?

J. MUNDET

Crítica cinematogràfica

BEAU GESTE

Al Saló Carme la setmana passada ens presentaren un «film» precedit de gran fama, de la casa Famous Players Lasky Corporation (Paramount) que s'anomena «Beau Geste».

Pel·lícula de presentació magnífica per la cruel realitat que's desprén de les seves escenes, sobre tot els magnífics i sorprenents paisatges de l'ardent desert, que diuen molt de l'intel·lecte del célebre director Herbert Brenon.

L'argument un xic massa fluixet, però que pasa desaperçebut davant la bellesa de presentació.

Molt bé Ronald Colman en el rol de Beau, sobretot en la seva trista mort, admirant-se la grandiositat d'expressió de Ronald.

Ralph Forbes, William Farrell, Neil Hamilton, Alice Joice, molt bé en els seus respectius papers.

El que sobressurt per la seva expressió i important paper, eix de la pel·lícula tota, és aquest meravellós Noah Beery, que viu meravellosament el seu paper de Lejaune, el «recte» sargent.

En aquesta pel·lícula ens mostra una nova fase del seu art meravellós exemple d'autosugestió, oblidant qu'és un actor, qu'és el que ha de tenir present sempre en la memòria tot artista que vulgui que el seu treball sigui un éxit.

Felicitem sincerament a la casa Paramount per l'éxit obtingut per la seva formosa pel·lícula «Beau Geste».

CINEASTA

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA.

Monografia històrica de la Vila de Palamós

i encontorns

per

Mossén Félix Paradedda i Robert

IV

CARTA POBLA

«També volem fer una gracia especial als flequers que vagin a coure-hi el pa de blat per vendre'l, i és que solsament donguin un pa de cada trenta.

També que ni el senyor Rei ni llurs successors hi puguin fer «gabela» de blat, vi o altres mercaderies esceptuant la sal que ell mateix mana fer i portar de Torruella de Montgrí; de tal manera que mentres el senyor Rei o els seus tinguin allí la dita sal ningú d'aquí la pugui vendre al per major ni al detall. Amb tot, vosaltres no esteu obligats a comprar de dita sal per al gasto necessari, abans qualsevol pot comprar-la en altre lloc per l'ús necessari, dipositar-la en el poble i fins extreure-la per mar i terra i vendre-la en qualsevol lloc fora de la població i termes del castell de Sant Esteve.

«També que ningú de vosaltres pugui ésser punit ni multat en qualsevol lloc del regne i jurisdicció del senyor Rei per deutes i obligacions alienes, a no ésser que fossin fiadors i obligats, i adoncs aleshores en els cassos subjectes al batlle del mateix poble.

«També que el senyor Rei i els seus tinguin en dit poble constant mercat cada dimarts. I que els qui vinguin al dit mercat i venguin o bé comprin siguin immunes i lliures de tota «leuda» d'alló que allí vengui o compri abans que dit mercat fos fet o ordenat, és a saber: en els dos primers anys, passats els quals qualsevol comprador o venedor té de satisfer la «leuda» d'alló que compri i vengui, com ho fan els compradors i venedors de Girona, escepte vosaltres els pobladors d'ús, que no deveu pagar per lo que compreu o vengueu.

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Intimes

Quan veig les mares que porten
en braços a llurs infants
amb els capets rossos, rossos;
amb el cabell cargolat;
amb les galtetes xamoses
que donen bo de besar;

i tantes noies que's migren
inutilment esperant
la felicitat dubtosa
d'un promés que no ve mai,

el cor se'm revolta, i sento
unes ganes de plorar!

LOTHUS

FUTBOLERES

Campionat provincial

QUARTA JORNADA

U. D. Girona	—	U. S. Bisbalenca	1 - 0
Palamós S. C.	—	Olot F. C.	4 - 0
A. S. D. Girona	—	F. C. L'Escala	2 - 2
U. S. Figueres	—	Ceida	4 - 1

Res anormal, en aquesta jornada. Tots els resultats s'ens presenten lògics si bé, francament, esperavem una més ample victòria de la U. D. Girona i també creiem que l'A. S. D. Girona podia vèncer, aprofitant l'aventatge que representa el seu camp, als escalencs. Palamós i Figueres vencen rodonament als seus contrincants, com ja esperavem.

* * *

Palamós S. C. 4 *Olot F. C. 0*

L'Olot és un dels equips —potser l'únic— que sempre l'hem vist jugar igual. El mateix joc de dues temporades enrera empra avui, sense haver guanyat ni perdut qualitativament. Al revés dels olotins, el Palamós ha progressat enormement, en dues temporades, per lo qual en enfrontar-se els dos onzes, lògicament ha de vèncer el Palamós.

En el partit que comentem els millors jugadors fo-

ren els vells, que ja coneixíem. Prunés, Traiter, Casademont i Sáez es mostraren excelents. Els altres discrets només i francament desencertat el porter Doménech que ens feu enyorar el seu antecessor Guéll.

Atenent-no's al desenrotllament de l'encontre, que fou jugat amb una netedat i noblesa envejable, direm que l'Olot no mereixia perdre per el resultat de quatre a zero. El gol que obtingué Sáez a la segona part i que l'àrbitre no doná per vàlid perquè abans havia pitat un faut de Dimes, el tenien ben merescut. Més a més Casademont, que va mostrar-se un gran xutador, no va ésser acompanyat per la sort i li anaren totes les pilotes a fóra.

Els groc-blaus, pràcticament, estigueren ben encertats. Porró va tenir poca feina. Magnífica la defensa i excelent la ratlla mitja que fou la verdadera forjadora de la victòria. A la davantera superbs els exteriors. Regulars, només, Rosalench i Ribera i sense convencer'ns el debutant Sunyé. Li manca fogositat i rapidesa per ocupar el lloc d'interior. A més ens aparagué molt desentrenat puix que doná mostres visibles de cansament.

Ribera és l'autor dels quatre gols palamosins. Fou oportuníssim en tots quatre.

Arbitrà, sense dificultats, el col·legiat senyor Esteva Fabregá que arrengrerá els equips com segueix.

«Olot F. C.»:— Doménech, Castells, Prunés, Massó, Traiter, Sanahuja, Frau, Vinyes, Casademont, Sáez, Oliver.

«Palamós S. C.»:— Porro, Dimes, Gai, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Sunyé, Avellí.

Amb aquest partit prengué comiat del públic palamosí l'entusiasta i ardit jugador Dimes Ros qui, per raons del seu servei militar, és destinat al Marroc. La seva baixa es farà sentir força en el present campionat i, de fet, és un gros audicap per el nostre cercle.

Al bon amic Dimes li desitjem un ben curt i immillorable servei.

CLUBS	J.	G.	P.	E.	GF.	GC.	P
U. D. Girona	4	4	0	0	16	1	8
Palamós S. C.	3	3	0	0	7	1	6
Ceida	3	0	2	1	3	7	1
U. S. Figueres	4	2	2	0	8	6	4
F. C. L'Escala	4	2	1	1	8	9	5
A. S. D. Girona	4	1	2	1	5	12	3
Olot F. C.	4	1	2	1	4	8	3
U. S. Bisbalenca	4	0	4	0	1	8	0

Manca consignar el partit Ceida - Palamós que fou suspés quan encara mancaven quaranta minuts.

PARTITS PER DEMÀ
 A. S. D. Girona — Palamós S. C.
 Ceida — U. D. Girona
 F. C. l'Escala — U. S. Figueres
 U. S. Bisbalenca — Olot F. C.

KEEPER

Noticiari

Han aparegut al mercat els primers rovellons de la temporada malgrat lo qual no s'han pas venut a un preu massa excessiu: a cinc rals la lliura.

REGISTRE CIVIL:— Moviment del de la vila durant el probpassat mes d'Octubre.

NATALICIS:— Jordi Bofill Cors, Francesc Vergeli Roberto, Pepeta Gubert Sanner, Jaume Sitjes Cassà, innomenats: Torres Torrent i Serra Malet.

MATRIMONIS:— Rafel Torrent Lumbreras amb Pepeta Costa Casanovas i Manuel Parés Presas amb Consol Arnaiz Gonzalez.

DEFUNCIONS:— Margarida Robusté Bosch, de 50 anys; Maria Miquel Serra, de 68; i Martí Martori Torrent, de 45.

En el Casino «El Port» el diumenge passat hi hagué un lluït ball de nit a càrrec de l'orquestrina Jazz Palamós, que amb tant d'èxit ve amenitzant els balls d'aquesta societat.

Resultaren afavorits amb els obsequis la distingida i bella senyoreta Pilar Casanoves i el jove En Gaspar Gubert.

Demà el Casino «El Port» celebrarà junta general ordinària al objecte d'elegir la meitat de la seva directiva.

Aquesta reunió ja havia de celebrar-se el diumenge darrer no havent-se efectuat per no haver arribat a temps el permís corresponent.

Aquesta setmana el temps no ha millorat pas gaire; ha plogut quasi tots els dies, el fred, però, encara no ha fet la seva aparició.

El dilluns darrer el vapor anglés Ravopour de la matrícula de Liverpool que es trobava atracat al moll

carregant una partida de desperdicis de suro de la casa Roura i companyia, es calà foc a bord en el departament de màquines. Immediatament fou portat al mig de la badia i posteriorment una barca de «bou» el remolcà fins l'escollera en quin lloc es procedí a fer els treballs per tal de localitzar-lo i evitar que es propagués a les bodegues.

A les dotze de la nit i veient no podia fer-se'hi res, fou abandonat, i seguí cremant.

El dimarts fou enviat a buscar material i bombers de Girona que hi treballaren tot el dimarts, sense gaire resultat. Abans d'ahir per fi vingué un vaixell bomba que procedí a atracar-lo a la platja per tal d'inundar-lo per sufocar el foc.

El dimecres en l'Económic Cine es projectà «El Fantasma del Louvre» no havent-hi assistit gaire concurrència per mor del temps.

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajos i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Progiés 31 — GIRONA

Passeig Castelar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
 acurat - Lloc de reunió
 dels aimants dels sports

Constancia y calidad

Con la constancia con que la abeja fabrica su producto admirable, la casa ARTIACH trabaja incesantemente, con entusiasmo y la experiencia de muchos años, en la elaboración de sus exquisitas galletas, puesto todo su afán en producir insuperable calidad.

He aquí sus principales clases:

María ARTIACH
la galleta ideal

Cocochu
de coco seleccionado

Chiquilín
nueva creación

Petit Beurre
de rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit
aristocrática y excelente para el te

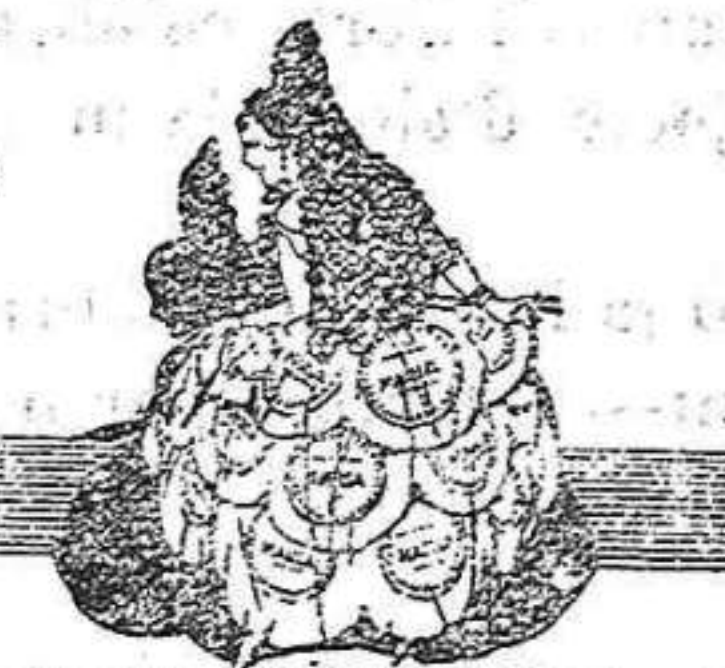
Li-Li
la galleta popular

La marca ARTIACH es garantía de calidad insuperable

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS
MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH